

[Christmas Møller.]

sentligste Hjælpeforanstaltning, som maa foretages i denne Tid, er den at bringe denne Skat ned og altsaa at bringe den ned i det Forhold, jeg her har nævnt.

Det andet Forslag, jeg skal forelægge for det høje Ting, er *Forslag til Lov om handelspolitiske Forholdsregler*. Gennem snart mange Aar har Repræsentanter for det konservative Folkeparti her i Tinget og i det andet høje Ting krævet, at vi gennemførte Ændringer i vor Toldlovgivning, saaledes at vi med større Kraft kunde træde op overfor de Lande, der gennem deres Handelspolitik søgte at lægge vor naturlige Afsætning Hindringer i Vejen. Jeg minder her om, hvorledes det ærede Medlem Hr. Drachmann allerede i det andet og det tredje Ministerium Neergaards Tid krævede en saadan Handelspolitik gennemført, men hvorledes det ærede Medlem talte for døde Øren. Jeg fremhæver, hvorledes det ærede Medlem Hr. Pürschel i Folketinget Gang paa Gang i Ministeriet Madsen-Mygdals Tid fremsatte Kravet om en Undersøgelse af hele vor Handelspolitik, og hvorledes dette Krav blev gennemført, saaledes at Traktatkommissionen afgav en meget interessant og omfangsrig Betænkning angaaende Problemet.

Jeg skal ikke her i Dag komme ind paa det store og omfattende Spørgsmaal, om Verden i Fremtiden vil ændres handelspolitisk, saaledes at andre og mere drastiske Midler maa tages i Brug, men ingen kan jo være i Tvivl om, at taler man i England endnu ikke alt for højt om Told paa Levnedsmidler, saa tales der tydeligere og tydeligere om Præference. Jeg har tidligere her i Tinget fremhævet, hvorledes Oslo-Konventionen var et maaske svagt Udtryk for, at Tanken om et vist Fællesskab, hvorved man med større Styrke kunde optræde overfor andre Lande, var voksende, og der er i Dag Grund til at minde om, at da for nogle Uger siden den tyske Mark var ved at bryde sammen, saa lød der ikke blot fra mit Partis Side, men saa lød der fra Landbrugets sagkyndige Repræsentanter, saa lød der fra Regeringen, saa lød der fra Udenrigsministerens Side Tale om, at det i det Øjeblik, Tyskland ikke vilde stille Deviser til Raadighed til Indkøb af danske Landbrugsprodukter, saa maatte vi alvorligt overveje, om vi fortsat kunde aftage visse Varer i Tyskland. Og der er Grund for mig til at minde om, hvorledes man altsaa i den allermost kritiske Situation fra anden Side fører en lignende Tale som den, vi fører

under andre unormale Forhold. Der er efter min Opfattelse ikke Tvivl om, at man i hvert Fald maa være forberedt paa en handelspolitisk Nyorientering, og at Præferencepolitikken da kan blive den sejrende.

Ved det Forslag, jeg paa min Gruppes Vegne herved forelægger, ønsker vi, at det høje Ting skal give Tilslutning til Gennemførelse af Foranstaltninger, som gaar ud paa, at Finansministeren med Tilslutning af det udenrigspolitiske og af det erhvervspolitiske Nævn — altsaa kun for det Tilfælde, at Ministeren har Flertallet i Rigsdagen bag sig — skal kunne foretage Toldforhøjelser for saadanne Positioner, der hovedsagelig dækker Import fra Lande, som skaber Vanskeligheder for os. I det store og hele dækker Forslaget i denne Henseende de Betragtninger, som ogsaa dækkedes af det Forslag, der i 1926 fremsattes i det andet høje Ting af mit Partis Formand, det ærede Medlem af Landstinget, Hr. Tvede, og Landstingsmand Laursen. Men det Forslag, vi i Dag fremsætter, gaar videre, idet vi ogsaa stiller Forslag om, at Finansministeren skal have Ret til at specialisere Toldsatser, saaledes at vi i ganske anderledes Grad, end det nu er Tilfældet, kan behandle de enkelte Lande forskelligt, og jeg minder her om, hvorledes vor nuværende Toldlov kun har 364 Positioner, medens man i andre Lænde naar op i Tusinder, ja, for Frankrigs Vedkommende helt op til 7000.

Der vil ikke være Grund for mig til i Dag — vi vil jo ganske utvivlsomt komme tilbage til hele dette Forhold senere — at gøre opmærksom paa, hvorledes vi paa den økonomiske Politik's Omraade mere og mere har indrettet os paa at handle med et enkelt Land, og hvorledes Aarene 1929 og 1930 og de første 9 Maaneder af 1931 med overmaade stor Styrke viser en meget faldende Kurve i vor Samhandel med vort andet store Marked. Jeg ved nok, at man hidtil har søgt at lade haant om en Politik som den, vi her stiller Forslag om, men jeg tror ikke, Bedømmelsen i Dag vil være den samme, og ingen vil i hvert Fald kunne nægte, at dette Krav om en smidigere og mere aktiv Politik paa det handels- og erhvervspolitiske Omraade er den Tale, som i stedse stigende Grad føres ude i Verden.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924 angaaende Frugter og Grøntsager*, og *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Toldloven af 29. Marts 1924 angaaende*